

Kazatel: Josef Hurta**Písně:** 3, 338, 328, 332**Čtení:** 1 J 3, 1 – 12

Text: **Mt 12, 22 – 32** *Tehdy k němu přivedli posedlého, který byl slepý a němý; a uzdravil ho, takže ten němý mluvil i viděl. Zástupy žasly a říkaly: "Není to Syn Davidův?" Když to slyšeli farizeové, řekli: "On nevyhání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů." Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát. A vyhání-li satan satana, pak je v sobě rozdvojen; jak tedy bude moci obstát jeho království? Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánění vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci. Jestliže však vyháním demony Duchem Božím, pak už vás zastihlo Boží království. Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům. Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje. Proto pravím vám, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno. I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.*

Někdy si říkáme, jak mohou být lidé tak slepí vůči všemu tomu zlu, co se děje kolem nich. Proč nikdo nic neřekne, každý se bojí vyjádřit svůj názor a raději mlčí. Jednou přivedli k Ježíšovi takového člověka, s kterým se nemohli domluvit, protože neviděl ty věci jako oni. Prostě úplně slepý a nekomunikující. Teprve Ježíš naučil toho člověka správně se dívat kolem sebe a mluvit o tom. Zástupy nad takovou proměnou jen žasly a říkaly si: Jestliže Ježíš dokáže změnit pohled člověka a najít s ním společnou řeč, to by byl skvělý vládce davidovského typu! Ten by konečně vyléčil neduhy společnosti. Nebude on náhodou davidovec, tedy syn Davidův?

Pro farizeje, kteří stáli vůči Ježíšovi v opozici, byla taková myšlenka nepřijatelná. Oni potřebovali Ježíše nějak skandalizovat. To dali najevo už dřív, když se proti němu smluvili, že ho zahubí. A tak i nyní o něm prohlásili: „On nevyhání demony jinak, než ve jménu Belzebula, knížete démonů.“ To bylo u židů oblíbené označení pro ďábla. Tedy obvinili Ježíše z nekalých pohnutek, tak jako když my o něčem říkáme, že to je ďábelská myšlenka nebo cesta do pekel. Řekli to nikoliv, aby tím urazili Ježíše, ale aby ovlivnili nejistý zástup, který si začal pohrávat s myšlenkou, zda by Ježíš nebyl jejich dobrým politickým vůdcem. Očernování se vždycky používalo k manipulaci s veřejným míněním.

Ježíšovi ale stačí k obraně jednoduchá a logická argumentace: „Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát.“ Cílem každé snahy rozdělit společnost je oslabení a destrukce takové společnosti. Síla je v jednotě. Společnost, která je rozhádaná, je zároveň velmi zranitelná. To platí ve státě stejně jako v rodině. Dům vnitřně rozdělený se chová sebe-destruktivně. Manželství, rodina, domácnost, kde stojí jedni proti druhým spějí zákonitě k rozpadu.

Ježíšova argumentace je neúprosně jasná. I kdyby Ježíš jednal ve jménu ďábla, jak tvrdí farizeové, tak jeho činy stejně vedou k ďáblově sebestrukci, a to je dobrá zpráva. Dábel ale pochopitelně nebude ničit sám sebe, tudíž nemůže být Ježíšovým společníkem. Koneckonců Ježíš není jediný, kdo bojuje se silami zla. Žáci farizeů dělají totéž. Jsou snad i oni spolčeni s ďáblem? Ježíš odhaluje pokrytecké myšlení farizeů: Když Ježíš uzdravuje, je to podle nich zlo, ale když totéž dělají přívrženci farizeů, pak je to jistě dobré. Pokrytectví farizeů je v tom, že zlo a dobro posuzují jen podle toho, jak se jim to zrovna hodí.

Podle Ježíše je uzdravování dílo Ducha svatého a projev blízkosti Božího království. Jestliže umím rozpoznat dobro, a přesto ho označím za zlo, pak se jedná o hřích proti Duchu svatému. Pak se sám stavím na stranu zla a zbavuji se možnosti odpuštění. S Ježíšem můžete polemizovat, můžete s ním i nesouhlasit a bude vám odpuštěno. Ale označit vědomě dobro za zlo a zlo za dobro, tedy stavět se proti Božímu duchu a jeho dobré skutky označit za zlé, to je s životem v Božím království neslučitelné. Proto Ježíš říká, že „každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno. I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno;

ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.“ Jinými slovy – lidé mohou navzájem spolu nesouhlasit a mít různé postoje, ale pokud jim primárně nejde o dobro, které v bibli reprezentuje Boží Duch, zbývá už jen druhá strana, strana zla. Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy – čteme v bibli. Tam, kde Ježíš reprezentuje Boha, jeho dobré skutky a Boží dílo, tam lze být pouze buď s ním nebo proti němu. V tomto smyslu je svět skutečně černobílý, jak říká Ježíš: „Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje.“ Tím se nemyslí, že člověk musí nutně nosit křesťanský trikot. Stačí, když shromažďuje spolu s Ježíšem. Tím jsou vzati na milost i farizejszí žáci, které Ježíš nepřímou označuje rovněž za služebníky Božího království. Jeho řečnická otázka, ve jménu koho vyhánějí d'ábla stoupenci farizejské strany, předpokládá odpověď, že i oni bojují proti zlu v Duchu svatém. A dělám-li já totéž, co oni, říká Ježíš, pak mé skutky nemůžete hodnotit jinak. Na tom se ukáže, zda skutečně fandíte Bohu, nebo jenom pokrytecky straníte svým vlastním fanouškům.

Nakonec Ježíš připojí ještě jedno podobenství: „Což může někdo vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže dříve toho siláka nespoutá? Pak teprve vyloupí jeho dům.“ Co to znamená? Není to poprvé, kdy Ježíš sám sebe přirovnává ke zloději. On totiž rabuje v domě satanově, když mu bere jeho posedlé, a ty následně uzdravuje. Proto nemůže být mezi Ježíšem a satanem jakékoliv spolčení. Naopak, Ježíš musí být ten silnější než „ten silný“ protivník. Spoutat satana znamená postavit se proti němu, přemoci ho například sám v sobě, zvítězit nad pokušením – tedy nad pokušením být ve službách zla. Pak teprve mohu pomoci těm, kteří uvízli v jeho spárech. A to není snadné. Satana Ježíš popisuje jako siláka s nímž je třeba nejprve svést nelítostný boj, aby pak člověk mohl pomoci na svobodu těm, kdo už se stali satanovou obětí. Pomáhat obětem toho zlého nelze jinak, než že se postavíme proti tomu samotnému zlu. Nemůžeme to chtít hrát na obě strany. Nelze sloužit dvěma pánům. Nelze pomáhat napadeným a ustupovat agresorům. Kdo nezachraňuje, ten ubližuje. Nelze vysvobodit od zlého a zároveň to zlo neodsoudit. Kdo nepomáhá, ten škodí. Kdo neshromažďuje, rozptyluje. Kdo není se mnou, říká Ježíš, je proti mně. A kdo je s Ježíšem, je ve válce s d'ablem. Mezi zlem a dobrem není možné prostředkovat, lze se jen postavit na jednu nebo druhou stranu. Ve válečném stavu nelze být neutrální.

Je jisté, že svět nikdy nebyl, není a nebude černobílý. Ježíš se také nevymezuje proti jiným činitelům dobra, naopak je zahrnuje pod působení Ducha svatého, tak jako v tomto případě bere na milost farizejské žáky, kteří rovněž jako on uzdravovali nemocné. Ježíš se ovšem velmi radikálně staví proti převrácení hodnot a proti zaměňování dobra a zla. Jestliže farizeové označili Ježíšovy uzdravující činy za projev zla, pak pro ně Ježíš nemá slova odpuštění. Ježíš má nulovou toleranci pro ty, kdo tvrdí, že zachraňovat, osvobozovat a pomáhat lidem v nouzi je od zlého. A varuje nás, abychom nikdy takové straně nepřítakali.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, dej nám Ducha svatého, abychom dovedli rozpoznat, co je dobré, správné a potřebné. Abychom nestáli proti tobě, ale spolu s tebou konali Boží skutky. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši, modlíme se k tobě, protože ti věříme. Ty jediný jsi zcela důvěryhodný. Na tebe se můžeme s důvěrou obracet se svými otázkami, starostmi a prosbami. A tak tě prosíme, ukazuj nám cestu, po níž tě máme následovat. Ukazuj nám cestu k bližním, jak je máme milovat. Ukazuj nám směr, kam máme napřáhnout své síly. Prosíme tě za své bližní, ukaž nám, jak se k nim přiblížit, abychom jim neubližili. Prosíme, pomoz nám najít společnou řeč se všemi, kdo usilují o dobro Božího stvoření. Modlíme se za tento svět, který se topí v problémech, který se potácí mezi dobrými a zlymi úmysly nejrůznějších lidí, vládců a zájmových skupin. Prosíme především za mír ve světě, ale také za spravedlnost a porozumění mezi národy. Kéž to pro nás není jen fráze, ale motivace k činům lásky a oběti. Modlíme se za snášlivost, toleranci, za lásku, milosrdenství a pravdu, tedy za hodnoty tvého království. Kéž je uvádíme do světa, kéž je zprostředkováváme ve svých rodinách ale i svým přátelům, kolegům v práci, sousedům, kamarádům. Kéž neseme jako dobrý strom ovoce Ducha svatého. Vždyť jsme Božími dětmi, kterým jsi ty, Ježíši Kriste, zjevil povahu našeho pravého Otce v nebesích. Ve tvém jménu se proto k němu modlíme: Otče náš...*